

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
De Heiligen der laatste Dagen.

„En wij hebben het Profetische woord dat zeer vast is; en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in eene duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uwe harten”.

2 PETRUS 1 : 19.

No. 4. 15 Februari.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1,80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1,00.	6e Jaargang 1901.
-------------------------------	---	------------------------------------

Redevoering van President George Q. Cannon,
gehouden te Salt Lake City, 7 October 1900.

In het aanschouwen van deze groote vergadering en denkende dat ik tot dezelve zal moeten spreken, zoo is een groote vrees over mij gekomen en ik heb het gevoel alsof ik nooit zwakker in mijn leven was of dat ik nimmer meer vrees had om te spreken. De Geest van God was hier en heeft op de broederen welke gesproken hebben gerust, en het schijnt of alles gezegd is geworden wat noodig was om te verlichten, te sterken en de leden van deze Kerk op te bouwen. En ik vertrouw dat terwijl ik spreek den Geest van God eveneens zal mogen hebben, zoowel als uw geloof en gebed, zoodat hetgeen ik zal spreken door den Geest gedicteerd zal zijn en voor ons allen van nut moge wezen. In mijne publieke bediening heb ik mij nimmer tevreden gevoeld tenzij ik zelf opgebouwd en geleerd was door hetgeen ik zelf gesproken had, en over het algemeen ben ik zelf meer versterkt en opgebouwd geworden door mijne eigene rede dan wellicht iemand anders. Ik denk dit zou zoo moeten zijn. Ik geloof dat alle sprekers wanneer zij door den Geest van God spreken, door den Geest van God welke op hen rust, versterkt worden.

Ik heb sedert eenigen tijd de gevoelens gehad om tot de heiligen der laatste dagen te spreken en hen te zeggen, dat de wederkomst van Christus nabij is, zelfs voor onze deur. Deze gevoelens hebben een grooten indruk op mij gemaakt. Ik weet dat Jezus komende is, en ik gevoel dat wij als een volk en als personen ons voor Zijn komst moeten voorbereiden. Het zou elken dag onze studie moeten zijn hoe wij ons het best voor Zijn komst

zouden kunnen voorbereiden. Ofschoon de engelen zelfs niet weten wanneer Hij zal komen, nochtans weten zij en wij weten eveneens — want God heeft het aan ons geopenbaard — dat Jezus zal komen, Hij zal plotseling komen, wanneer de wereld voor Hem niet voorbereid is en wanneer hij het minst door de inwoners der aarde en misschien door ons verwacht wordt. Hij gebiedt ons om voorwaarts te zien voor de komst van den Zoon des menschen, want Hij komt in een uur dat men Hem niet verwacht. Daar mogen velen van ons zijn, en ik hoop dat er zullen zijn, welke voor die groote en heerlijke gebeurtenis voorbereid zullen wezen.

Ziende op de zekerheid van zijn komst, denk ik dat het onze plicht is, door elk middel hetwelk in onze macht ligt „ons voor hetzelfde voor te bereiden.” De Heer heeft aan ons geopenbaard datgene wat Hij van ons verlangt en ofschoon wij nu geen geschreven openbaring ontvangen (de mannen welke de sleutelen hielden hebben niet altijd gevoeld de openbaringen te schrijven gelijk de Profet Joseph deed), zoo ontvangen de dienstknechten van God nochtans openbaringen, en zij zijn even bindend voor het volk alsof zij gedrukt en gepubliceerd waren door al de vertakkingen van Zion. De woordvoerders van God zijn hier en Hij spreekt door Zijn dienstknecht welke Hij gekozen heeft om de sleutelen te houden. Hij geeft eveneens tot anderen openbaringen aangaande vele zaken, doch het is aan één man gegeven, en wel aan één man alleen terzelfder tijd, openbaringen aan de Kerk te geven. Wij zijn als een volk gezegend geworden met een overvloed van openbaringen. Sommigen hebben zich door het idee laten misleiden, omdat de openbaringen niet geschreven en gedrukt zijn geworden, dat er daarom een vermindering van macht in de Kerk van Christus heeft plaats gehad. Dit is een zeer groote dwaling, gelijk wij vroeger of later zullen uitvinden. Deze Kerk is voortdurend door den geest van openbaring geleid geworden. De geest van openbaring was hier in deze Conferentie. De redevoeringen welke gesproken zijn geworden zijn gesproken onder den invloed van den Heiligen Geest, en zij zijn de woorden van God tot dit volk en zij komen onder deszelfs verplichting, en zij zullen geoordeeld worden door de woorden welke zij gehoord hebben. Indien wij niet naar deze onderrichtingen en raadgevingen luisteren en in het woord van God blijven gelijk als het ons van tijd tot tijd gegeven wordt, wij zullen daar nauwkeurig verantwoordelijk voor gehouden worden.

Indien het waarheid is, gelijk ik getuig dat het is, dat de komst van den Heer niet ver af is, is het dan niet noodig dat wij als een volk en als personen ons zelve zouden voorbereiden door naar de onderrichtingen, welke wij ontvangen te luisteren en plaatsen onze huishouding en al onze zaken in zulk een toestand, dat indien de Heer plotseling tot ons zou komen, wij voor Zijne komst voorbereid zouden zijn? Wij zouden toezien dat niets ongedaan is gelaten, geen gebod onvervuld, geen raad of onderrichting veronachtzaamd; doch dat ons leven en het leven van onze familiën,

in zooverre als wij dezelve kunnen regelen, in zulk een staat gebracht worden om voor deze heerlijke gebeurtenis voorbereid te zijn. Dat wij olie in onze lampen zouden hebben, en de lampen in orde en brandende, dat indien wij ons des nachts ter ruste zouden begeven, en de Heer zou komen, gelijk Hij gezegd heeft, dat Hij als een dief in den nacht zou komen, wij voor Zijne komst niet onvoorbereid zouden zijn.

Velen welke onder het bereik van mijn stem zijn, hebben de beloften ontvangen dat zij leven zullen, indien zij geloof hebben, om de tweede komst van den Heer te aanschouwen.

De Heer heeft tevens beloofd dat zekere gebeurtenissen eveneens plaats zullen vinden, terwijl mannen welke in dien tijd, toen deze beloften gegeven waren leefden, nog in leven zouden zijn. Al deze beloften toonen ons aan dat het niet verstandig voor ons is om den dag van voorbereiding uit te stellen en te denken: „O, de Heer vertraagt Zijne komst.” Hij moge komen wanneer mijne kinderen of kleinkinderen of sommigen van mijn nageslacht leven, doch Hij zal niet in mijne dagen komen.”

Ik weet dat een groot werk gedaan moet worden voor de komst des Heeren, en ik voor mijzelf wensch te doen al wat in mijn macht ligt en datgene te volbrengen hetwelk mij toegezegd is. Ik verlang, mijne broederen en zusters, dat wanneer de Heer komen zal onze kleederen rein en onbevlekt zullen zijn van het bloed van dit geslacht; dat wij niet één ding ongedaan zullen gelaten hebben, dat God ons geboden zal hebben, in verbinding met het geslacht waarin wij leven.

Wij hebben als een volk en als personen met een groote mate van ijver en toewijding gearbeid. Ouderlingen zijn voortgegaan en hebben de beste jaren van hun leven besteed in het bekend maken van het woord des Heeren aan het volk. Wij hebben naar vreemde landen gezonden en die welke het Evangelie omhelst hebben naar Zion gebracht. Wanneer ik aan het werk denk wat het volk in deze richting deed, dan ben ik verbaasd wat zij gedaan hebben. Hoe gewillig de Ouderlingen geweest zijn om heen te gaan en hunne middelen te besteden om de inwoners der aarde te redden! Daar is in de geschiedenis in zooverre mij bekend is, niets dergelijks. In dit opzicht zijn wij onvermoeid geweest. Niettegenstaande dit is er echter nog veel te doen. Ik geloof velen van de heiligen der laatste dagen hebben meer een genegenheid getoond om andere menschen te redden dan om zich zelve te redden. Deze klas is meer gewillig geweest om datgene te doen wat noodig is om de zielen der kinderen der menschen te redden, dan zij geweest zijn zulks voor hunne eigene zielen te doen. Zij zijn nalatig en onverschillig geweest aangaande de zaligheid van hun zelve en van hun familiën. President Young zeide dikwerf, dat er vele menschen waren welke gewillig waren om voor hunne godsdienst te sterven doch niet voor denzelfden wilden leven. Evenzoo zijn er vele menschen welke gewillig zijn groote opoffering te maken voor de zaligheid van anderen welke oogenschijnlijk

onverschillig zijn ten opzichte van datgene, hetwelk voor hunne eigene zaligheid noodig is. Zulks is niet goed. Het is eene persoonlijke zaak met onszelven of wij ons en onze familiën voor de komst van den Heer voorbereiden. Doen wij alles wat wij kunnen om onszelve en onze huisgenooten voor te bereiden, zoodat wanneer Hij zal komen wij niet onvoorbereid gevonden zullen worden?

Het gesprokene hetwelk wij zoo dikwerf gehoord hebben, aangaande de tiende, is een voorbereidende stap. Ik geloof President Snow is bewogen geweest door den Geest van God om dit volk tot ijver op te wekken aangaande dit grondbeginsel. Daar zijn nog andere dingen met de tiende verwant. President Snow heeft dezen namiddag een daarvan genoemd en wij zouden ons voor hetzelfde voorbereiden. Wij zijn niet als blinden tastende om den weg te vinden, want de Heer heeft den weg voor ons duidelijk gemaakt.

Wij zijn niet in de duisternis; doch het is noodig, dat wij geloof in God zouden oefenen en hem voortdurend zouden smeeken ons kracht en genade te geven, welke noodig is, om de werken te volbrengen, welke gedaan moeten worden om onszelve voor te bereiden, gelijk als zulks geëischt wordt.

Daar is een werk, dat mij zeer ernstig voor eenigen tijd heeft bezig gehouden. Ik heb over de natiën der aarde gedacht en eenigermate het werk der zendingen overwogen. Wij hebben ongeveer achttienhonderd. zendingen, welke het Evangelie in de verschillende plaatsen prediken, en zij doen het werk op een degelijke wijze. Mannen en vrouwen zijn voortgegaan en hebben hun tijd met het grootste genoegen besteed, verlatende hun huis, hun zaken en wijdden zichzelf voor jaren toe, om het volk te waarschuwen, aangaande de oordeelen, welke de Heer over de natiën der aarde zal uitstorten. Beiden, mannen en vrouwen doen dit werk met groote ijver en getrouwheid. Eenige dagen geleden werd mij van eene zuster, welke op zending is, verteld. Haar broeder was juist van zending ontslagen. Toen hij huiswaarts keerde bezocht hij haar en zij gingen te zamen eenige andere plaatsen bezoeken. Ik vroeg haar ouders waarom zij niet met haar broeder teruggekeerd was. En zij zeiden mij, dat zij zulks niet wenschte. Zij was slechts achttien maanden op zending en is zeer ijverig in het werk des Heeren werkzaam en was alzoo verlangend om haar zending te voleindigen, voordat zij huiswaarts zou keeren. Dit is de geest, welke zoowel in onze zusters woont als in onze broeders en zij doen alles wat in hun macht ligt om het volk te waarschuwen, totdat in sommige landen en sommige steden er nauwelijks een huis is, dat niet door hen bezocht is geworden of waar niet een traetaat afgegeven is.

(Wordt vervolgd).

Voorzichtigheid in het spreken is beter dan welsprekendheid.

God heeft nimmer mirakelen gedaan om godloochenaars van Zijn bestaan te overtuigen, dewijl Zijne werken in het heetal voldoende getuigenis van hem geven.

Eerste Visioenen en Openbaringen, welke door Joseph Smith werden ontvangen.

(*Vervolg en slot van bladzij 47.*)

Na verloop van tijd kwam de dag om de platen, de Urim en Thummim, en de borstplaten te verkrijgen. Op den 22en September 1827, nadat ik, gelijk te voren, na verloop van elk jaar naar de plaats ging, alwaar de platen verborgen waren, gaf de hemelsche boodschapper hen aan mij over met den last, dat ik daarvoor verantwoordelijk zou zijn; dat indien ik dezelve zou verliezen door mijne zorgeloosheid of onachtzaamheid, zoo zoude ik afgesneden worden. Doch indien ik al mijn krachten zou inspannen om ze te bewaren, totdat de boodschapper dezelve zou terugnemen, zoo zouden zij beschermd worden. Ik ontdekte spoedig de reden, waarom ik zulk een strengen last had ontvangen om hen veilig te houden en waarom de boodschapper gezegd had, dat indien ik gedaan had wat van mijn hand verlangd werd, hij dezelve weder terug zou nemen, want zoodra het bekend werd dat ik dezelve bezat, werden de hevigste pogingen gedaan, om ze van mij te verkrijgen.

Tot elk middel, hetwelk gevonden kon worden, om tot dat doel te geraken, nam men zijn toevlucht. De vervolgingen werden bitter en heviger dan ooit te voren; en een menigte was er steeds op bedacht, om zoo mogelijk mij dezelve te ontnemen. Doch door de wijsheid van God verbleven zij veilig in mijne handen, totdat ik datgene met hen gedaan had, hetwelk van mijne handen verlangd werd, waarna overeenkomstig de schikkingen, de engel ze kwam halen, en ik dezelve aan hem overgaf; en hij heeft dezelve onder zijne hoede, tot op dezen dag, zijnde 2 Mei, 1838.

De opschudding ging echter steeds voort, en geruchten met hun duizend tongen breidde zich voortdurend uit, om allerlei vertellingen aangaande mijns vadersfamilie en mijzelve in omloop te brengen. Indien ik een duizendste gedeelte daarvan zou verhalen zou het een geheel boekdeel vullen. De vervolging werd echter zoo onverdraaglijk, dat ik in de noodzakelijkheid was, om Manchester te verlaten en met mijne vrouw naar Susquehanna Graafschap in den Staat Pennsylvanië te gaan.

Terwijl ik mij voor het vertrek toebereidde, zijnde zeer arm, en de vervolging op ons zoo hevig, dat er geen waarschijnlijkheid was, dat het ooit anders zou zijn, vonden wij in het midden van onze moeielijkheden een vriend in een heer, genaamd Martin Harris, welke ons bezocht en ons vijftig dollars schonk. De heer Harris woonde in Palmyra Township, Wayne-Graafschap, in den Staat New-York, welke een achtenswaardige landbouwer was. Door dezen, op den juisten tijd ontvangen hulp. waren wij in staat de plaats van onze bestemming in Pennsylvanië te bereiken, en onmiddellijk, nadat ik daar aankwam, begon ik copiën van de karakters

der platen te maken. Ik kopiëerde een groot getal derzelve, en door middel van de Urim en Thummim vertaalde ik eenige van hen. Dit was gedurende den tijd, (in December) dat ik ten huize van mijn schoonvader aankwam en de daarop volgende maand Februari

In dezelfde maand kwam Martin Harris naar de plaats, waar ik verblijf hield en nam de karakters, welke ik van de platen gecopiëerd had, en vertrok met dezelve naar de stad New-York en ik verwijs naar zijn eigen verslag, hetwelk hij na zijn terugkeer aan mij gaf, hetweik luidde als volgt:

„Ik ging naar New-York, gaf de karakters, welke vertaald geworden waren, met de vertaling daarvan, aan Professor Anthon, welke zeer vermaard was om zijne letterkundige bekwaamheid. Professor Anthon verklaarde dat de vertaling juist was, nauwkeuriger als hij tot hiertoe van Egyptisch had vertaald gezien. Toen toonde ik hem die, welke nog niet vertaald waren en hij zeide, dat het Egyptische, Chaldeeische, Assyrische en Arabische en tevens zuivere karakters waren. Hij gaf mij een certificaat, verklarende aan het volk van Palmyra, dat zij zuivere karakters waren en dat de vertaling van hen welke vertaald waren juist was. Ik nam het certificaat en deed het in mijn zak, en toen ik op het punt stond om het huis te verlaten, riep de heer Anthon mij terug en vroeg mij hoe de jonkman te weten was gekomen, dat de gouden platen in de plaats waren, waar hij dezelve gevonden had. Ik antwoordde hem dat een engel van God deze dingen aan hem geopenbaard had

Hij zeide toen tot mij: laat mij het certificaat zien. Daarop nam ik het uit mijn zak en gaf het hem. Hij nam het aan en verscheurde hetzelve, zeggende, dat er thans zoo iets als bediening van engelen niet bestond, en dat indien ik hem de platen zou willen brengen, hij dezelve zou vertalen. Ik deelde hem hierop mede, dat een gedeelte der platen verzegeld was, en dat het mij verboden was om hen mede te brengen; toen antwoordde hij: „Een verzegeld boek kan ik niet lezen“. Ik verliet hem en ging toen naar Dr. Mitchell, welke datgene bevestigde wat professor Anthon gezegd had aangaande beiden de karakters en de vertaling.

Op den 15en April 1829 kwam Olivier Cowdery in mijn huis het was de eerste maal, dat ik hem ontmoette. Hij verklaarde dat hij schoolonderwijs gegeven had, in de nabijheid waar mijn vader woonde en daar mijn vader een dergenen was, welke leerlingen naar de school zond, zoo was hij bij hem voor een tijd komen wonen, en als hij aldaar tehuis was, vernam hij van mijne familie de gebeurtenissen, waardoor ik de platen in mijn bezit heb gekregen. Dientengevolge was hij tot mij gekomen om meerdere inlichtingen.

Twee dagen na de aankomst van den heer Cowdery (17 April) begon ik het Boek van Mormon te vertalen, en hij begon voor mij te schrijven.

Wij gingen met het werk der vertaling voort toen wij in de

daaropvolgende maand (Mei 1829) op zekeren dag in het bosch gingen om te bidden en den Heer te vragen aangaande den doop voor de vergeving der zonden, welke wij in de vertaling der platen vermeld vonden. Terwijl wij aldus bezig waren om te bidden en den Heer aan te roepen, daalde een boodschapper van den hemel in een wolk van licht neder, en na zijne handen op ons gelegd te hebben verordineerde hij ons, tot ons zeggende: „Op u, mijne mede-dienstknachten, in den naam van den Messias, bevestig ik het Priesterschap van Aäron, hetwelk de sleutelen houdt van de bediening van engelen en van het Evangelie van bekeering, en van den doop door onderdompeling voor de vergiffenis der zonden: en dit zal nimmermeer van de aarde genomen worden, totdat de zonen van Levi wederom een offer in gerechtigheid tot den Heer offeren.” Hij zeide dit Aäronische Priesterschap had niet de macht om de handen op te leggen voor de gaven des Heiligen Geestes, doch dat dit op ons later zou bevestigd worden; en hij beval ons te gaan en gedoopt te worden: en gaf ons onderrichting dat ik Olivier Cowdery zou doopen en dat hij mij daarna doopen zou.

Overeenkomstig hiermede gingen wij en werden gedoopt — ik doopte hem eerst en daarna doopte hij mij — daarna leidde ik mijne handen op zijn hoofd en verordineerde hem tot het Aäronische Priesterschap, en daarna lag hij zijne handen op mijn hoofd en verordineerde mij tot hetzelfde Priesterschap — want wij waren alzoo geboden.

De boodschapper welke ons bij deze gelegenheid bezocht, en dit Priesterschap op ons bevestigde, zeide dat zijn naam Johannes was, dezelfde welke in het Nieuwe Testament Johannes de Dooper genaamd wordt, en dat hij onder de leiding van Petrus, Jakobus en Johannes handelde, welke de sleutelen van het Melchizedeksche Priesterschap hielden, en zeide dat dit in den rechten tijd op ons zou bevestigd worden en dat ik de eerste ouderling en hij de tweede genoemd zou worden. Het was op den 15den dag van Mei 1829, dat wij gedoopt werden en verordineerd onder de handen van dezen boodschapper.

Onmiddellijk nadat wij uit het water voortkwamen, na gedoopt te zijn geworden, ondervonden wij groote en heerlijke zegeningen van onzen hemelschen Vader.

Onmiddellijk als ik Olivier Cowdery gedoopt had viel de Heiligen Geest op hem en hij stond op en profeteerde vele dingen welke spoedig plaats zouden vinden. En wederom, zoo spoedig als ik door hem was gedoopt geworden had ik eveneens de geest van profetie en terwijl ik stond, profeteerde ik vele dingen aangaande den voortgang van de Kerk en vele andere dingen welke met deze Kerk en de kinderen der menschen en dit geslacht verbonden zijn. Wij waren vervuld met den Heiligen Geest en verheugden ons in den God onzer zaligheid.

Ons verstand nu verlicht zijnde, zoo begonnen de schriften voor ons verstand geopend te wezen en de ware meening van de meer verborgene teksten werden aan ons geopenbaard op zoodanige

wijze als wij te voren niet hadden kunnen bereiken en ook zelfs niet gedacht hadden.

Wij waren echter terzelfder tijd verplicht de omstandigheden dat wij gedoopt waren en dat wij het Priesterschap hadden ontvangen geheim te houden vanwege den geest van vervolging welke zich in den omtrek openbaarde. Wij waren van tijd tot tijd bedreigd geworden met plunder, en dit bovendien door leiders van godsdienst. En hunne voornemens om ons te mishandelen werden slechts verijdeld (onder goddelijke voorzienigheid) door de familie van mijn schoonvader. Zij waren vriendelijk voor mij geneigd geworden, en tegen onze vijanden, en zij wenschten dat het mij toegestaan werd om het werk van het vertalen onafgebroken voort te zetten en boden en beloofden ons daarom bescherming van alle onwettige vervolging in zooverre als dit in hun macht lag.

JOSEPH SMITH.

De Zending in andere Landen.

Het statistiek verslag van de Scandinavische Zending, toont aan dat die Zending in drie afdeelingen verdeeld is. In elke afdeeling bevinden zich drie Conferentiën. In Denemarken, alwaar 58 Zendingen van Zion werkzaam zijn, werden 169 personen gedurende het jaar 1900 gedoopt.

In Noorwegen werden 127 personen gedoopt, alwaar 46 zendingen zijn. In Zweden met 61 zendingen, werden 175 personen gedoopt. Dit is in het geheel 165 zendingen en 471 personen gedoopt gedurende het afgelopen jaar. Het geheele getal zielen aan het einde van genoemd jaar was 5.553. De President der Zending is Andreas Peterson.

Van het half-maandelijksche tijdschrift „Der Stern“ der Duitse Zending vernemen wij van den toestand aldaar op het einde van 1900. De President der Zending is Ouderling Arnold H. Schulthess en Ouderling Richard T. Haag is belast met het werk voor „Der Stern“. Het aantal zielen was op genoemd tijdstip 1605, waarvan in 1900 gedoopt werden, 301 personen. Het aantal Zendingen was, de President en Secretaris niet medegerekend, 82. De Zending is verdeeld in 5 Conferentiën.

Het verslag der Zwitsersche Zending, over dewelke Ouderling Louis S. Cardon presideerde, toont dat aldaar 38 zendingen werkzaam zijn en dat gedurende het jaar 1900, aldaar 158 personen gedoopt werden. De zending is verdeeld in 15 vertakkingen met een zielental van 1,222.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

S. Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Amsterdamsche Conferentie.

De halfjaarlijksche Conferentie van de Amsterdamsche afdeeling der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen werd gehouden Zondag 10 Februari 1901, in het gewone lokaal, De Wittenstraat 109—111.

Er waren tegenwoordig: Sylvester Q. Cannon, President van de Nederlandsch-Belgische Zending: van de Rotterdamsche afdeeling: de Ouderlingen Alex Nibley, L. T. Whitney, G. Hickenlooper, L. J. Kragt, J. Meibos Hzn.; van de Arnhemsche afdeeling: de Conferentie-President G. L. Weiler, en ouderling B. Crézee; van de Brusselsche afdeeling: Conferentie-President Leendert van den Akker en Ouderling B. Robison; van de Groningsche afdeeling Ouderling L. Venema; en de Conferentie-President van de Amsterdamsche afdeeling en al de reizende zendelingen.

De morgenvergadering werd geopend ten 10 uur door Conferentie-President S. F. Taylor met het zingen van lied 51: „O! zeg wat is waarheid.“ Gebeden door Ouderling J. Meibos Hzn. Verder werd de vergadering voortgezet door het zingen van lied 117: „O, geef ons Uw genade.“ Eenige inleidende woorden werden gesproken door Conferentie-President S. F. Taylor. De eerste spreker Ouderling B. Crézee gaf getuigenis van het wondervolle werk Gods in deze laatste dagen door Openbaring hersteld, zoodat weder Gods knechten door openbaring geleid worden, evenals vroegere mannen Gods op deze aarde.

Verder werden de algemeene autoriteiten der Kerk en het Presidentschap der Europeesche Zending door Ouderling S. F. Taylor aan de gemeente voorgesteld met Sylvester Q. Cannon als President der Nederlandsch-Belgische Zending; S. F. Taylor als Conferentie-President en als reizende Ouderlingen: Pieter J. Graven, H. M. Lewis, G. B. Denkers, H. Bel, W. A. Koldewijn van de Amsterdamsche Conferentie, alsmede het Presidentschap der Amsterdamsche vertakking, die allen eenstemmig in hunne roepingen erkend werden. Verder las Ouderling S. F. Taylor het volgende statistiek verslag dezer afdeeling voor en de werkzaamheden die in de laatste 7 maanden verricht waren: aantal districten 2, zendelingen, zeventigers van Zion, 5; ouderlingen 1; lokaal Priesterschap: ouderlingen 6, priesters 7, leeraars 17, diakenen 9, leden 335; totaal van het lokaal Priesterschap en de leden 375, kinderen onder acht jaren 115; totaal aantal zielen (uitgenomen de zendelingen van Zion) 490; personen aangenomen van andere afdeelingen 9; verhuist naar andere afdeelingen 6; huizen bezocht met het eerste

traktaat 1954; bij uitnoodiging 332, aantal traktaten verspreid 3011, boeken verspreid 83, Evangeliegesprekken met vreemdelingen 1125, vergaderingen gehouden 157, zondagsscholen gehouden 59, theologische klassen gehouden 13, zustervergaderingen gehouden 15, personen gedoopt 23, gestorven 2, kinderen ingezegend 9, personen verordineerd tot het priesterschap 1.

Verder sprak President Sylvester Q. Cannon dat ieder een getuigenis voor zich zelf moet zien te verkrijgen, en sprak dat er eenheid heerschte in de Kerk van Jezus Christus omdat de ambtenaren door God verkoren waren en onderrichting ontvingen door Openbaring van Gods Geest en gaf een sterke en heerlijke getuigenis van de Goddelijke Echtheid van dit Evangelie, en eveneens van Joseph Smith als een Profeet Gods. Ouderling G. B. Denkers besprak dat de ware geloovige vervolging en haat moet verduren omdat Jezus Christus onze Heiland dit gezegd had in Johannes 15, verzen 18 en 19 en sprak woorden van troost en aanmoediging. Ouderling G. L. Weiler besprak verder om kennis van Gods werk te krijgen door wijsheid van Hem te vragen en gaf een verslag van de eerste openbaringen van den Profeet Joseph Smith welke hij bekwam van God. En plaatste de echtheid van dit Evangelie duidelijk voor de oogen der aanwezigen. Geeindigd door het zingen van lied 53: „Wij danken U, Heer, voor Profeten.“ Dankzegging door Ouderling L. J. Kragt.

De avond vergadering had ten 6 uur plaats. Geopend door het zingen van lied 2: (O volheid van zegen). Gebeden door Ouderling J. Meibos Hzn., daarna werd lied 49: O mijn Vader gij die woont) gezongen. Daarna werd het avondmaal bediend door Ouderling L. v. d. Akker en P. J. Graven, L. T. Whitney en W. A. Koldewijn. Eerstgenoemde sprak aangaande het lijden en sterven van den Heiland en de instelling des avondmaals

Ouderling Alex Nibley was de eerste spreker en besprak op zeer duidelijke wijze de afval, en herstelling van het Evangelie van Jezus Christus door middel van een Engel, en toonde aan dat door onderzoeking der schriften wij wijs kunnen worden tot zaligheid en met geloof en werken ons geloof te toonen. Voorts gaf hij een getuigenis van de waarheid van dit Evangelie.

Ouderling H. M. Lewis zeide: Die een antwoord geeft, eer hij zal gehoord hebben, dat is hem dwaasheid en schande. Hij besprak de werkingen van den Heiligen Geest, als trooster, onderwijzer en leider en gaf den raad om te luisteren naar dezen geest in iedere omstandigheid in dit leven. Ouderling L. Venema was de volgende spreker en toonde aan, dat de Kerk van Jezus Christus, bij het lichaam van een mensch vergeleken, deze organisatie volkomen moet zijn, met al de ambtenaren, die de Heer Jezus Christus geplaatst heeft. Heden is er verwarring en twist, omdat deze weggenomen zijn. Maar doordat God weder gesproken heeft van den Hemel zal de tijd komen op deze aarde, dat de geheele aarde vol van de kennis des Heeren zal zijn. Hij getuigde dat er maar één weg tot zaligheid was, en dit was door een engel aan Joseph Smith

gebracht en evenals in vroegere dagen de Ouderlingen predikten zonder geldelijke belooning, evenzoo geschiedt het nu.

Geëindigd door het zingen van lied 71, „O, vast als een rotsteen“, dankzegging door Ouderling P. J. Graven. De vergaderingen waren zeer goed bezocht. Vele vreemdelingen waren tegenwoordig, 's avonds was de zaal geheel bezet.

Den volgende dag werd Priestervergadering gehouden, alwaar nuttige en degelijke raad gegeven werd, die niet anders dan vooruitgang en voorspoed voor de Zending belooven, indien zulks nagevolgd wordt.

PIETER J. GRAVEN, SECT.

Geduld in Wederwaardigheden.

Door Ouderling D. H. ELTON.

Als kinderen van den Allerhoogste, schijnt het onze algemeene erfenis te wezen moeielijkheden op onze levensreis te ontmoeten terwijl wij ons in dezen proeftijd bevinden. De getrouwe heilige welke in de juiste lijn zijner plichten wandelt, zal verschillende moeielijkheden en beproevingen ontmoeten, welke slechts met goed gevolg bestreden kunnen worden door „geduldig in wederwaardigheden“ te wezen.

Wij zullen vele moeielijkheden, beproeving en lijden ontmoeten, voordat ons sterfelijk leven geëindigd is, doch laat ons blijmoedig en geduldig zijn, zoodat onze moeielijkheden tot onze heerlijkheid en eer geheiligd moge worden en gevoelen te zeggen gelijk onze Heiland deed: „Vader uw wil geschiede.“ Waarom zouden wij klagen? „Alle dingen zullen medewerken ten goede dengenen die gelooven.“ „Gewezen moge voor een nacht voortduren, doch vreugde komt in den morgen“, laat ons daarom onze kleine moeielijkheden in geduld en onderwerping dragen, wetende dit dat de beproeving van ons geloof lijdzaamheid werkt, en wij moeten het geduld zijn volmaakt werk laten hebben, opdat wij geheel volmaakt mogen zijn en in niets tekort komen.

Indien wij voor een oogenblik het leven van onzen gezegenden Zaligmaker, terwijl hij op aarde verbleef, zouden beschouwen „doende goed“ zoo zouden wij ontdekken dat hij bij uitnemendheid „de man van smarten en bekend met zorgen was.“ Beschouwt hem genomen als een „lam ter slachtbank“, gebracht voor het gerecht, verdrukt en geweld aangedaan, nochtans deed hij zijn mond niet open. Geen klacht, geen gemor noch gemurmureer. Neen! hij was geslagen en bespuwd; bespot en gehoond; beschimpt en gesmaad; geslagen en veracht; gegeeseld en gevangen genomen, en ten laatste toen Hij op Golgotha's droevige hoogte gekruisigd was — met de gruwelijke nagels door zijne handen en voeten gedreven, hooren wij Hem uitroepen „Vader vergeef hen want zij weten niet wat zij doen.“ Hier is een les van ootmoet en vergevensgezindheid, en hier is, tevens een voorbeeld van goddelijk geduld in wederwaardigheden.

Sedert Christus „onze krankheden op zich genomen en onze smarten gedragen heeft”, om tot ons leven en onsterfelijkheid te brengen door het Evangelie”, zouden wij gewillig moeten zijn, hem door goed en kwaad gerucht te volgen en „met Hem te lijden dat wij eveneens met Hem verheerlijkt mogen worden.” Moest Jezus het kruis alleen dragen en de geheele wereld vrij gaan? Neen, daar is een kruis voor elkeen, en daar is een kruis voor mij. Petrus zegt „Christus heeft alzoo voor ons geleden, nalatende ons een voorbeeld dat wij in zijn voetstappen zouden volgen * * * Wapent uzelfven met dezelfde gedachte.” Hieruit leeren wij dat wij ons zouden versterken ten einde bekwaam te zijn om vervolging voor zijns naams wil te verdragen.

Het oude spreekwoord „te voren gewaarschuwd is te voren gewapend” is een waar woord, en is krachtiglijk toepasselijk. Het is zeer nuttig voorgewapend te zijn, zoodat indien wij in „een zee van moeielijkheden” geworpen zijn wij in staat mogen zijn naar de kusten van veiligheid te sturen, en getrouw en standvastig in ons vertrouwen op God te zijn. Onze Zaligmaker waarschuwde zijne volgelingen voortdurend om geduldig te zijn „bezit in vrede uwe zielen” was de aanmaning welke Hij Zijne apostelen gaf en zij spoorden op hunnen beurt de heiligen aan om „in wederwaardigheden geduldig te zijn, en alle dingen te verdragen.” In deze laatste dagen zijn wij eveneens door God geboden om in droefheid geduldig te zijn.

Het woord van God tot den profeet Joseph was: „En al degenen welke vervolging om mijns naams wil lijden, ofschoon zij geroepen mogen worden om hun leven voor mijne zaak neder te leggen, nochtans zullen zij deelhebbers van al deze heerlijkheid zijn.” Dit is een heerlijke belofte voor al degenen welke getrouw in vervolging zijn. Vervolging zal slechts leiden om ons geloof te versterken en geduld aan te kweeken, indien wij gebedvol zijn en getrouw aan onze verbonden. Wij hooren den lieflijken zanger van Israël zeggen: Het is goed voor mij dat ik bedroefd ben geweest, opdat ik uwe inzettingen moge leeren. Nu indien het voor den Psalmist goed was om bedroefd te zijn, opdat zijne geest tot onderwerping tot den wil van God werd gebracht, zullen dan niet dezelfde resultaten ontstaan in deze dagen als wel ten tijde van het Oude Israël. Want hij zegt verder: Voordat ik bedroefd was doolde ik. Zal dus droefheid niet strekken om ons nader tot God te brengen welke machtig is om te redden? Ik antwoord „Ja.” Indien het ware kind van God bedroefd is, zoo zal hij of zij in het hart gevoelen te zeggen, gelijk de geduldige Job deed. „Ofschoon hij mij kastijdt nochtans wil ik Hem vertrouwen.” Wat zouden wij niet geven indien wij het geduld van Job hadden en nochtans werd zijn geduld nog ontwikkelt in de school van tegenspoed, lijden, beproeving en verlies. Neemt hem als een voorbeeld van lijden, wederwaardigheden en geduld.

Doch om weder te keeren tot de geschriften van David, want wij vinden veel troost en bemoediging in zijne schoone psalmen.

„Vele zijn de wederwaardigheden van den rechtvaardige, doch de Heer bevrijdt hem uit allen.” Ofschoon onze moeielijkheden vele mogen zijn, onze beproevingen hard en onze vervolgingen hevig, nochtans hebben wij deze heerlijke beloften van den Heer, dat wij op zijn tijd daaruit verlost zullen worden; daarom, „Wacht op den Heer, hebt goeden moed en Hij zal uw hart versterken.” Want Hij heeft gezegd: „Ik zal u nooit verlaten noch verzaken.” Neen! Hij zal ons nooit verlaten, doch Hij zal aan onze rechterhand en aan onze linkerhand zijn, om ons te zegenen, te beschermen, te leiden, te vertroosten, te behoeden, en bewijzen een sterkte in ellende te zijn voor den hulpbehoevende, een schuilplaats voor den storm, een schaduw voor de hitte”, daarom zeg ik „Wacht op den Heer”.

Toen onze Meester op aarde was, vertelde Hij Zijn discipelen in duidelijke woorden: Het is noodig dat er ergernissen zouden komen; doch wee dengene door denwelke zij komen!“ Ja, het is noodig dat het bloed van onzen profeet vergoten werd en zijn lichaam gedood. „Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tusschenkome. Want een testament is vast in de dooden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de Testamentmaker leeft * * * en zonder bloedstorting is geen vergeving“ (Hebreëen 9:16, 17 en 22). Doch wee degenen, wier handen deze lafhartige, afschuwelijke misdaad bedreven.

Wij hebben deze verzekering van den Heer ontvangen: „Alle instrument, dat tegen u bereid is zal niet gelukken en alle tong, die in het gericht tegen u opstaat, zult gij verdoemen; Herinner u, Ouderlingen van Israël, dat dit uw erfenis is, dat het u van den Almachtige God gegeven is en weest onbevreesd in het bekendmaken van het goede nieuws“. Dit koninkrijk zal voor eeuwig bestaan. Onze vijanden kunnen evenzoo goed het heeal met een stroohalm trachten te meten, of de oceaan met hun adem denken te wasschen, als om te trachten het werk van God omver te werpen. Het maakt geen verschil, hoe onze bestrijders ons mogen bestormen of aanvallen, de Kerk zal vast en onbewogen staan, als de „Rots van Gibraltar“, waartegen de woeste golven slaan om met een massa schuim terug te kaatsen, omdat het gebouwd is op de pilaren der eeuwigheid, „den Rots“ van openbaring.

Wij zouden vooruit trachten te gaan en niet vertragen in goed doen, doch tot het einde des levens ons uiterste best doen. Voorwaarts is de taal der schepping; geen plaatsen van oponthoud of stilstand, doch vooruit en voorwaarts, jeugd van Zion, want het is voor u, welke door geduldig voortgaan in het goedgevoelen, heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid, het eeuwig leven, de beste van alle goede gaven zoekt, laat ons arbeiden met den ijver, gelijk Paulus; de moed van Daniël; het geduld van Job en het geloof van onzen Heer Jezus Christus. Gaat voorwaarts langs de linie van heiligmaking en volgt het goddelijke voorbeeld van den kapitein der Zaligheid, nimmer toelatende, dat onze werkkracht vermindert of ons geloof verzwakt, dooh strijdende manmoedig in de

voorhoede der waarheid, gewapend met het zwaard des Geestes en het schild der liefde. Roept de ronddoolers in duisternis en zonden tot het heerlijke licht van het Evangelie der Zaligheid, waarin heerlijkheid, eer en vrede tot het eenvoudige, gehoorzame kind is.

Het groote en heerlijke duizendjarige rijk is aanbreekende. Daar zijn duizend jaar van vrede voor ons. De tijd is zeer nabij, wanneer Satan zal gebonden worden en een regeering van gerechtigheid op aarde gevestigd worden.

O! wat vreugde zal de harten van de getrouwen vervullen, wanneer zij de blijde tijdingen hooren: „Ziet de bruigom komt, gaat uit Hem tegemoet“, en wij welkom geheeten worden in de tegenwoordigheid van onzen Zaligmaker Om in Zijne troon te zitten, gelijk Hij ook eveneens de wereld, het vleesch en de booze heeft overwonnen en nederzat op den troon van Zijn Vader. Indien wij geteld willen worden onder hen, welke uit groote verdrukking kwamen, en hunne kleederen gewasschen en wit gemaakt hebben in het bloed van het lam“, indien wij een kroon des levens, een kleed der gerechtigheid en een celestiale troon wenschen, laat ons geduldig in wederwaardigheden zijn en vurig van geest en in onze gedachten vast besloten om te doen, wat recht is, en beantwoorden in onze oprechtheid aan „Vreest God en houdt zijne geboden, want dit betaamt alle menschen.

De Wedergeboorte van den Geest en hare gevolgen.

De gave van den Heiligen Geest is voor al degenen, welke de geboden van God gehoorzamen. Indien personen of kinderen van den rechten ouderdom gedoopt worden, nadat zij zich van hunne zonden bekeerd hebben, zoo heeft de Heer aan hen den Heiligen Geest beloofd. Onder den invloed van dezen Geest worden zij nieuwe schepselen. Zij zijn wederom geboren. Hunne harten zijn veranderd. De oude verlangens of gevoelens, welke zij hadden, zijn of veranderd of in onderwerping aan den wil van God gebracht.

Indien deze verandering niet plaats heeft, zoo is het dat de persoon, welke gedoopt is geworden en op wien de handen gelegd zijn geworden voor het ontvangen van de gave des Heiligen Geestes niet ijverig naar deze zegeningen gezocht heeft. Elkeen welke zich aan de verordeningen van het Evangelie onderwerpt in oprechtheid des harten en met een vast besluit om God te dienen, zal deze verandering ondergaan. Al dezulken zullen bevrijd worden van de slavernij der zonden en de gevolgen van den val zullen verzacht worden.

Het is zeer noodig, dat de heiligen der laatste dagen zouden verstaan, dat door gehoorzaamheid aan het Evangelie, het hun voorrecht is om nieuwe schepselen te worden. Zij zouden zich inspannen om al de gaven en zegeningen te verkrijgen, welke God beloofd heeft aan hen, welke dezen weg volgen. Hij zal hun door den Heiligen Geest macht geven, om alle kwade neigingen te overkomen.

Wij beschouwen engelen als zeer heilige wezens. Hoe zijn zij zulks geworden? Hoe kunnen zij in de tegenwoordigheid van God wonen? Zij zijn heilig door gehoorzaamheid aan het Evangelie, hetwelk ons gepredikt is geworden. Elk kind, welk dit Evangelie gehoorzaamt, kan een engel in karakter en genegenheid worden. Er was een tijd, toen engelen sterfelijk waren, als wij nu zijn, Doch zij wederstonden de verzoeking, door de hulp van Gods heiligen Geest overwonnen zij hunne kwade neigingen. Zij werden wederom geboren en gingen voort om het kwade te wederstaan, totdat zij engelen werden.

Nu, elk kind in deze Kerk kan hetzelfde doen. Hij of zij kan het kwade wederstaan, indien verzocht om te liegen, te stelen of andere booze dingen te doen, zoo moeten zij God vragen om hulp in het wederstaan van zulke verzoekingën. Kinderen kunnen en zouden tegen hun eigen naturen en de verzoekingën van Satan strijden, totdat zij overwonnen hebben.

Juvenile Instr.

Gemengd Nieuws

Onlangs werden te Salt Lake City, Utah, Vereen. Staten van N.-Amerika vergaderingen gehouden van de Nationale veehandelaars-vereëning, welke een week duurden, beginnende op 15 Januari l.l. Er waren vertegenwoordigers van 37 Staten van N.-Amerika en ook sommigen van Canada. In het geheel waren er 1500 vertegenwoordigers en bovendien vele bezoekers. Gedurende hun verblijf werden zij zeer gastvrij onthaald door het volk van Salt Lake City. Een groot concert werd ter hunner eer in den Tabernakel gegeven, eveneens een feestlijk onthaal door den Gouverneur van den Staat.

Op 1 Januari l.l. hebben de Nederlanders in Ogden, Utah, een feestavond gehad onder leiding van een daartoe gekozen feest-commissie, bestaande uit W. J. De Brij, Voorzitter; B. Jansen, Secr., J. J. De Brij, J. den Hartog en J. Evrards. Ongeveer 250 à 300 personen waren tegenwoordig. Na gebed door H. B. Denkers en een toepasselijk voorwoord van den Voorzitter werd de avond aan amusementen van verschillende aard besteed en een genoegelijken tijd werd door allen genooten.

Het huwelijk van Koningin Wilhelmina der Nederlanden en Hertog Hendrik van Mecklenburg-Schwerin werd op Donderdag 7 Februari l.l. in den Haag voltrokken. De hooge achting, waarin hare koninklijke hoogheid bij het Nederlandsche volk gehouden wordt, maakte dezen dag met recht een nationalen feestdag, terwijl het buitengewoon schoone weder, het volk in staat stelde, de feestvreugde vrijelijk te genieten.

Bidt zonder ophouden.

Bidt in voor- en tegenspoed,
 Bidt in rampen en gevaren,
 Bidt wat u het lot ook doet,
 Altijd kan u God bewaren.

Bidt wanneer het zonlicht schijnt
 En niets u schijnt aan te sporen;
 Bidt wanneer het al verdwijnt,
 God is willig u te hooren.

W. J. DE BRIJ

Mededeelingen.

Op Zondag 24 Februari a. s. zullen te Dordrecht twee buitengewone Vergaderingen worden gehouden in het lokaal van den Dordrechtschen Schildersbond, 32 Cordelis de Wittstraat.

De voormiddag-vergadering zal worden gehouden ten 10 uur, avondvergadering ten 6 uur.

De Broeders, Zusters en Vrienden worden vriendelijk uitgenoodigd, deze vergadering bij te wonen.

Wij vernemen, dat William Van Dijke, vader van Ouderling Alfred van Dijke, welke in deze Zending werkzaam was, tengevolge van een verlamming waarmede hij eenigen tijd geleden aangetast werd, overleden is. Ouderling A. Van Dijke was niet zeer lang op Zending geweest, en tengevolge van de ernstige ziekte van zijn vader ontslagen. Wij drukken hiermede onze sympathie uit, in deze tijd van droefheid, met de familie der overledene.

Adressen der Presidenten en Hoofdkantoren.

De adressen der hoofdkantoren van de Nederlandsch-Belgische Zending en hare Afdelingen en de namen der respectieve Presidenten zijn als volgt:

President der Zending: SYLVESTER Q. CANNON, Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam.

Rotterdamsche Conferentie: HENDRIK DE BRIJ, Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam.

Amsterdamsche Conferentie: S. F. TAYLOR, De Wittenstraat 111, Amsterdam.

Arnhemsche Conferentie: GEORGE L. WEILER, Walstraat 6, Arnhem.

Groninger Conferentie: JOSEPH C. PLATT, Oostersingel 5a, Groningen.

Luiksche Conferentie: MILTON L. LEE, Quai de l'Ourthe 9, Luik, België.

Brusselsche Conferentie: L. VAN DEN AKKER, Rue de la Princesse 20, Molenbeek, Brussel, België.

I N H O U D:

Redevoering van President George Q. Cannon	Blz. 49	Geduld in Wederwaardigheden	Blz. 59
Eerste Visioenen en Openbaringen welke door Joseph Smith werden ontvangen (slot)	" 53	1'c Wedergeboorte van den Geest en hare gevolgen	" 62
Zending in andere Landen	" 56	Gemengd Nieuws	" 63
Amsterdamsche Conferentie	" 57	Bidt zonder ophouden.	" 64
		Mededeelingen	" 64
		Adressen der Presidenten en Hoofdkantoren	" 64

Uitgave van S. Q. CANNON, Izaäk Hubertstraat 120, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.